

satte Dageantal for Ydelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse, idet man dog, som tidligere anført, har foreslaaet, at denne Forhøjelse skal kunne udgøre indtil 30 Dage.

Til § 5.

Man henviser til de almindelige Bemærkninger, hvorefter man under Hensyn til Kassernes bedre Økonomi har anset det for rigtigst at overlade til Kasserne gennem Udnyttelse af den i Arbejdsløshedsloven indeholdte Adgang til Dispensation fra Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, at komme de Medlemmer til Hjælp, der ellers vil være udelukket fra Understøttelse som Følge af, at de ikke i de sidste to Aar har haft 10 Maaneders Arbejde. Da nogle Kasser imidlertid maa antages ikke at ville kunne bære den af en Dispensation følgende Merudgift, har man foreslaaet, at der stilles et Beløb af indtil 3 Mill. Kr. til Raadighed for Direktøren, af hvilket der kan ydes Tilskud til de Kasser, for hvis Vedkommende Udgifterne ved en saadan Dispensation maa anses som særlig byrdefuld, naar Hensyn tages til Kassens hele Økonomi, herunder dens Udgifter til vedtægtsmæssig Understøttelse, og til Størrelsen af det af Medlemmerne erlagte Kontingent, set i Forhold til Aarslønnen inden for Faget. Det følger heraf, at samtlige Kasser ikke skal have samme procentvise Tilskud, idet Hensigten, som nævnt, har været at yde Kasserne Tilskud under Hensyn til de enkelte Kassers Økonomi.

Som det fremgaar af Arbejdsdirektoratets som Bilag aftrykte Skrivelse af 8. Oktober d. A., kan de samlede Udgifter, for saa vidt samtlige Kasser, der opfylder Betingelserne herfor, erholder Dispensation fra den omhandlede Bestemmelse i § 15, Stk. 4, anslaaes til 9 Mill. Kr.; heraf falder ca. en Trediedel paa Fortsættelseskasserne, og da Arbejdsløshedsfonden refunderer

Halydelen af denne Udgift, kan Kassernes samlede Nettoudgifter anslaaes til ca. 7½ Mill. Kr.

Til § 6.

Som i de almindelige Bemærkninger anført har man under Hensyn til Kassernes økonomiske Stilling foreslaaet, at det paalægges disse at bære en Fjerdedel af deres Udgifter i Henhold til §§ 1—4, medens Statskassen refunderer Kasserne de tre Fjerdedele af Udgifterne. For saa vidt angaar Statskassens Tilskud til de i § 3, jfr. § 4, omhandlede Udgifter, har man dog udtrykkelig, jfr. herved Bemærkningerne til § 3, fastsat et Maksimumsbeløb for Statskassens Refusion, nemlig 750 000 Kr., saaledes at Kassernes Refusionskrav, for saa vidt angaar disse Udgifter, vil være at nedsætte forholds- mæssig, saafremt dette kræves for at holde Tilskuddet inden for den fastsatte Grænse.

Man har fundet det rimeligt, at der gives Kasserne Adgang til at faa Forskud paa Statstilskuddet, jfr. Stk. 3.

Under Hensyn til, at nærværende Forslag vil betyde en væsentlig Lettelse i Kommunerens Udgifter til Understøttelser, finder man det rimeligt, at det paalægges Kommunerne at afholde en Trediedel af Statskassens Udgifter i Lighed med den Kommunerne ifølge Arbejdsløshedslovens § 13 paahvilende Forpligtelse til at refundere en Trediedel af det ordinære Tilskud til Arbejdsløshedsforsikringen.

Til § 7.

Da det maa anses for urimeligt, at den i Henhold til nærværende Lov ydede ekstraordinære Understøttelse skal have Indflydelse paa Medlemmernes Understøttelsesret i Fremtiden, fastsættes det i nærværende Paragraf udtrykkelig, at der skal bortses herfra ved Beregningen af Maksimum for forsikringsmæssig Understøttelse i Tiden efter Udløbet af Lovens Gyldighedsperiode.